

Holdeplads, men at ogsaa Staten vilde have stor Interesse deraf. Hvis ærede Medlemmer have givet Agt derpaa, vilde de vide, at Vridsløselille ligger midt imellem Glostrup og Taastrup Station. Ved en Anstalt som Vridsløselille er der jo en Mængde Mennesker baade som Fanger og Funktionærer, og i den Anledning er der en Mængde Kørerier fra disse to Stationer til Anstalten, for ikke at tale om, at jo Fangerne veksle hyppig derude. Det er jo ikke der som i Tugthuset, hvor de sidde i mange Aar. Det er, som jeg nu skal nævne, en stor Kørselsregning, der fra Statens Side skal betales for at faa disse Fanger befordrede. Man maa nu vel lægge Mærke til, at de have ikke mindre end to Par Heste derude. Foruden et Par Arbejdsheste, der kører hver Dag, har Inspektøren ogsaa et Par Heste, og det ikke til godt Køb. Det er blevet Udvalget bekendt, at en enkelt Hest, Inspektøren har købt, har kostet 900 Kr. Det bliver et Par Tusinde Kroner for et saadant Par Heste. Vi, som holde Heste, vide, at de ikke leve af ingen Ting. Det koster baade mange Penge at føde saadan et Par Heste, og noget maa der ogsaa regnes med til Indkøb og Slitage. Efter nogle Aars Forløb maa de fornys. Nu oplyses det i Andragendet, at en Vognmand paa Stedet har Aaret rundt haft 4 Heste beskæftigede med en saadan Kørsel, og til Hovedentreprenøren er der alene i Kørselsgodtgørelse for Gods-transport i et Aar betalt 2,400 Kr., men desuden oplyses det, at den Kørselsindtægt, der har været for Personbefordringen til og fra Vridsløselille, og som Vognmændene i Glostrup og Taastrup nu oppebære, udgør efter en paalidelig Opgørelse 2,500 Kr. aarlig. Sammenholder man disse Opgivelser med, hvad der er oplyst om Hesteholdet paa Anstalten, er denne Transport fra Stationen til Anstalterne virkelig meget kostbar. Udvalget har derfor ment, at naar nu Beboerne derude komme med et saadant Andragende om en Holdeplads, som der allerede er en Begyndelse til, og naar de ville bære en ikke saa lille Byrde i den Anledning, synes det, at baade Beboerne og Staten maa være interesserede i, at dette Krav bliver opfyldt. Jeg skal derfor paa det bedste og varmeste anbefale denne Sag til den højtærede Indenrigsminister. Jeg forlanger naturligvis ikke, at den højtærede Indenrigsminister ikke skal tage noget efter, hvad Inspektøren og Embedsmændene derude sige; det kunde aldrig falde mig ind at sige noget saa oprørende, men jeg tror at kunne forlange

uden at sige noget oprørende, at den højtærede Minister ikke alene skal tage Hensyn til de Erklæringer, det behøjer Inspektøren og Embedsmænd ved Fængslet at afgive, men at vi fra Rigsdagen ogsaa have Krav paa, at der bliver taget Hensyn til os. Jeg har nu desuden her ret udførlig dokumenteret dette Andragende med Tal og har kunnet paavise, at Staten ogsaa kan have økonomisk Fordel deraf. Jeg skulde saaledes tro, at vi nok kunde slaa et Par Heste af derude, naar vi faa en saadan Holdeplads. Inspektøren behøver heller ikke at holde Luksusheste til at køre med. Nu have vi bygget ham en Luksusvilla derude; jeg vilde ønske, at ærede Medlemmer kunde komme ud og se, hvordan en saadan Herre bor. De vilde saa se, at det paa ingen Maade kan sammenlignes med de Lejligheder, Rigmænd bebo; han boer meget flottere end de allerfleste Rigmænd, og det kunde han jo nok nøjes med, navnlig naar han fik Station lige uden for Døren. Jeg anbefaler paa det varmeste denne Sag, og jeg har gjort det saa udførligt og indtrængende, fordi jeg ved, at i alt Fald foreløbig stiller Ministeren sig ikke velvillig over for det, men jeg haaber, at det med Tiden vil lykkes at overbevise ham om, at det baade vil være rimeligt, billigt og gavnligt, at der bliver taget Hensyn til dette Andragende. I alt Fald kan jeg forsikre den højtærede Minister om, at denne Sag vil komme for igen. Den er saa vel funderet, at Andragerne sikkert ville forlange atter at faa den ført frem for Tinget. Kunde den højtærede Minister nu stille sig lidt mere velvillig til Andragendet, vilde han blive fri for at høre mere om Vridsløselille i den Anledning.

Det næste Andragende er Nr. 52 fra Beboere af Kousted, Røsted og Bjerregrav Sogne om Oprettelse af Skiftespor og Indførelse af Godstrafik ved Bjerregrav Holdeplads. Denne ligger, saa vidt jeg husker, mellem Randers og Faarup. I Motiverne til det første Andragende, jeg nævnedes i Dag, kom jeg ind paa en almindelig Ordtale af Ønsker fra Befolkningens Side om at faa Skiftespor ved Holdepladserne, og jeg nævnte, at Finansudvalget saa godt som altid støttede saadanne Andragender, fordi det ansaa dem for rimelige og billige. Her i Andragendet oplyses det, at et Skiftespor kunde faa Betydning for den Levering af Tørv, som de have til Randers. Der er en meget stor Afstand fra Holdepladsen til Stationerne paa begge Sider, kort sagt, der er de samme Forhold, som der i Reglen er til Stede, hvor der oprettes Holde-